

rapport om mit ophold på det danske institut i athen i maj 2017

Den store og betydningsfulde DOKUMENTA udstilling, eller "CRAPUMENTA" som unge græske kunstnere døbte den på vægge i byen, havde jo i nogen grad overtaget Athen i første halvdel af 2017, og det kunne ikke undgå at påvirke mine planer om at søge forbindelser mellem det klassisk græske og de moderne eller postmoderne kunstneriske udtryksformer.

DOKUMENTA drejer sig om den såkaldte "samtidskunst", som både hvad angår billedkunst og litteratur, de to områder, jeg særligt beskæftiger mig med, er præget af en omsiggribende konceptualisering af det kunstneriske, hvilket i den her omtalte sammenhæng betød, at næsten alt på udstillingen, hvor det end måtte befinde sig i byen, forholdt sig til til et af to fænomener, eller begge, nemlig den økonomiske krise og flygtningesituationen.

De præger begge dagliglivet i byen i forvejen, men nu blev der altså lagt en slags søgefilter over de tiggende pensionister og de hjemløse små drenge der spiller fodbold foran Nationalmuseet under politibevogtning.

På en måde blev de kunst.

Den kritiske graffiti talte om en "CRISIS OF COMMODITY" eller en "COMMODITY OF CRISIS", og det var måske mest den problematik, jeg kom til at beskæftige mig med.

Det er ikke umuligt, også i det perspektiv, at holde fast i en forbindelse tilbage til den klassiske græske litteratur, især til Heraklits fragmenter og deres strålende paradoksale modernitet, og det er, hvad jeg vil forsøge.

Formen er indtil videre filosofisk, poetisk og dramatisk.

Vi blev et et dage ekstra, efter at vores ophold egentlig var ophørt, og flyttede hen på hotel Phaedra.

Formålet var at se en forestilling på Herodes Atticus Teatret og få en fysisk fornemmelse af, hvordan den antikke scene kan fungere også i dag.

Forestillingen var velvalgt - Puccinis "Madame Butterfly", der blev fremført, så den helt tydeligt handlede om Grækenlands situation og den situations afhængighed af større magter, især Amerika.

Det satte også et uforskræmt spotlys på det problem, der ligger i, at vores fortolkning af demokratiet, de spilleregler vi har stillet op for dets praksis, nu har anbragt en tyran af en helt ny skole på den amerikanske præsidenttrone.

En tyran af en helt ny skole, men alligevel med rødder i den græske komedie hos især Aristofanes.

Min vejviser i det gamle Athen var den svenske digter Gunnar Ekelöf, hvis klassisk modernistiske digte på det område er enestående, og den danske kulturhistoriker Vilhelm Grønbech, hvis "LYSET FRA AKROPOLIS" forhåbentlig også en dag vil kunne illuminere, hvad jeg nu med stor glæde for alvor sidder og arbejder med.

Brabrand 20. januar, 2018

Peter Laugesen